

תת"ע 9050/05/17 - מדינת ישראל נגד אלון קוטב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9050-05-17 מדינת ישראל נ' קוטב
תיק חיצוני: 90507667831

בפני	כבוד השופטת כרמית פאר גינת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אלון קוטב

החלטה

1. כנגד הנאשם שבפני הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות שמעל המהירות המותרת, בכך שביום 19.2.17, נהג במהירות של 88 קמ"ש ברח' מגורשי ספרד בחיפה, מקום בו המהירות המותרת היא 50 קמ"ש.
2. כתב האישום מושתת על מדידת מהירות שבוצעה על ידי מצלמה, מהסוג הידוע בכינוי א-3.
3. הדיון בתיק היה קבוע ליום 2.7.18, ביום 26.6.18 הגישה המאשימה בקשה לדחייה של מועד הדיון, למועד "שלאחר פגרת בתי המשפט". זאת, מבלי שהיא מנמקת את בקשתה בנימוק כלשהו.
4. הנאשם התנגד לבקשה, וכן הגיש בקשה בה הוא מבקש לבטל את כתב האישום כנגדו. זאת, מבלי לגרוע בזכותה של המאשימה להגיש את כתב האישום כנגדו מחדש (סעיף 6 לתגובתו ובקשתו).
5. הנאשם הגיש טיעון נוסף בהקשר זה, ולאחר מכן הגישה המאשימה גם תגובה בכתב לבקשתו זו של הנאשם, בה התנגדה לבקשה.
6. שאלת המהימנות של מצלמות המהירות המכונות א-3 עומדת כיום להכרעה לפתחם של בתי משפט שונים. גם מתגובת המאשימה עולה כי לאור השאלות הנבחנות כיום על ידי בתי המשפט השונים, היא מקיימת כיום בדיקות מהימנות של המצלמות האמורות, על ידי נציגים של מוסד הטכניון, וכי בדיקות אלה טרם הסתיימו (סעיף 6 לתגובתה).
7. יצוין, כי גם לשיטתה של המאשימה לאחר שתסתיימנה הבדיקות המבוצעות על ידה כיום, ויוגשו תוצאות

הבדיקה לבחינתה, ייתכן ויהיו צורך בבחינת ההליך הנוכחי פעם נוספת, לרבות (למשל) תיקונו של כתב האישום (סעיף 6 לתגובתה).

8. המאשימה גם מסכימה כי לאור הבדיקות המבוצעות על ידה כיום, מוגשות בקשות דחיה של דיונים כמו זה הנוכחי, "בכל רחבי הארץ" (סעיף 16 לתגובתה).

9. עוד אעיר כי הגם שאני מסכימה עם אמירת המאשימה כי בית המשפט אינו יכול להסתמך על פרסומים באמצעי תקשורת שונים, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שקיימות הנחיות של היועץ המשפטי לממשלה, שהובאו לידיעת הציבור, כי אין להגיש לעת הזו כתבי אישום בגין עבירות מהירות שתועדו על ידי מצלמות א-3 (למשל, סעיף 5 לבקשת הנאשם).

10. במצב דברים זה היה ניתן לצפות כי הבקשה לדחיה של מועד הדיון שהוגשה בתיק זה תהיה מנומקת כדבעי.

11. כך, למשל, במקרה אחר (תת"ע 8227-04-18 (בימ"ש שלום (תעבורה) פתח תקווה) **מדינת ישראל נ' הדס באומגרטן** (21.6.18)), ביקשה המאשימה את דחיית מועד הדיון "בהתאם להנחיות האגף".

12. היה ניתן לצפות, למשל, כי אותן "הנחיות האגף" אשר מכוחן מוגשות בקשות הדחיה "בכל רחבי הארץ", יפורטו בפני בית המשפט, וכי יוסברו לו רק ההנחיות עצמן, אלא גם הסיבות שהביאו לקיומן.

13. עוד ניתן היה לצפות כי המאשימה תתכבד ותסביר אלו בדיקות (למשל) היא עורכת, מתי אלה החלו ומתי הן צפויות להסתיים, ומה ההליך שהיא מתכוונת לבצע לאחר שתסתיימה הבדיקות. עוד היה אפשר לצפות כי המאשימה תסביר כיצד בדיקות אלה יכולות להסיר חששות או ספקות הנוגעות לעבירות שנעברו לכאורה לפני המועד שבו בוצעו הבדיקות ומדוע בדיקות אלה מסירות כיום חששות שבדיקות שנערכו במועדים קודמים לא הסירו.

14. אף היה ניתן לצפות כי כאשר המאשימה מציינת כי הצטיידה בתו תקן למצלמות (סעיף 11 לתגובתה), תסביר מתי "הצטיידה" בתו תקן שכזה, ואם "הצטיידתה" זו נעשתה לפני או לאחר מועד העבירה המיוחסת לנאשם.

15. היה גם ניתן לצפות שכאשר המאשימה מציינת (למשל) כי ערכה בדיקות השוואתיות (סעיף 9 לתגובתה) היא תפרט לא רק מתי נערכו הבדיקות, אלא מדוע לא נערכו קודם לכן, מה מהותן (בין מה למה הישוו הבדיקות), ואלו מסקנות הסיקה מהן וכיצד, ואף האם בדיקות אלה מתייחסות למצלמה נשוא הדיון בהליך הנוכחי.

16. היה ניתן לצפות כי המאשימה תניח בפני בית המשפט לוחות זמנים, ותסביר כיצד דחיית מועד הדיון למועד

שלאחר הפגרה תאפשר לה לגבש עמדה לגבי כתב האישום נשוא ההליך בתיק זה כמו גם כתבי אישום דומים אחרים. המאשימה לא הסבירה בבקשתה איזה שינוי צפוי להתרחש בפרק הזמן של הדחיה אותו היא מבקשת, פרק זמן של כחודשיים ימים, ומה יתרחש "לאחר הפגרה", והאם לא תונח אז בפני בית המשפט בקשה נוספת לדחייתו של מועד הדיון.

17. משהוגשה בקשת המאשימה לדחיה של מועד הדיון **ללא נימוקים** קשה להיעתר לה. לכאורה, משהוגשה בקשת המאשימה לדחיה של מועד הדיון ללא נימוקים, יש טעם בבקשתו של הנאשם לבטל בשלב הנוכחי את ההליך עד אשר המאשימה תוכל לגבש את עמדתה לגבי כתב האישום בתיק הנוכחי ובתיקים אחרים.

18. עם זאת, ביטולו של כתב האישום, בשלב הנוכחי, והגם שהנאשם מנסה להציג את הדברים אחרת, משמעותו כי המאשימה לא תוכל לחדש את ההליך (השוו, סעיף 9(א)(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ד-1984).

19. במצב דברים זה - והגם שהמאשימה לא טענה טיעון בהקשר זה, גם לא בתגובתה המשלימה בכתב לבקשת הנאשם - נראה כי דחיית בקשתה של המאשימה, תוך ביטולו של כתב האישום, תביא לתוצאה **שאינה מידתית** בשלב הנוכחי.

20. יתכן, כפי שטוען הנאשם בבקשתו לביטול כתב האישום, כי אין בידי המאשימה ראיות היכולות להוכיח את אשמתו של הנאשם. אך למסקנה שכזו לא ניתן להגיע רק מתוך טיעוניו של הנאשם עצמו, ומבלי שבית המשפט בוחן את הראיות שבפניו. עם כל הכבוד, ראיות שהוגשו בהליכים אחרים, או טיעונים שהושמעו בהליכים אחרים, אינם יכולים לשמש בסיס להכרעה של בית המשפט בתיק הנוכחי.

21. אני סבורה, אם כן, כי יש מקום להיעתר, לעת הזו, לבקשת המאשימה לדחייה של מועד הדיון. אבהיר, כי ככל שלקראת המועד הנדחה תוגש בקשה נוספת לדחייה של מועד הדיון, בהחלט יתכן כי איזון האינטרסים באותו שלב יהיה אחר.

22. עם זאת, משעה שהמאשימה בחרה להגיש בקשה לדחייה של מועד דיון ללא נימוקים, ומבלי שהיא מצביעה על הטעמים שבבסיס בקשתה, איזון אינטרסים נכון מחייב חיובה בהוצאות לזכות הנאשם.

23. לאור האמור לעיל, אני קובעת, כבקשת המאשימה, ישיבת הקראה בתיק, לאחר פגרת בתי המשפט, ליום 16.9.18 שעה 10:30.

24. אני מחייבת את המאשימה לשלם לנאשם הוצאות בסך של 1,000 ₪, ללא קשר לתוצאות ההליך העיקרי.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ח, 15 יולי 2018, בהעדר הצדדים.